AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 47r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad supplicũ ñ ad p̃mũ. Hunc ē ḡ ut intelligam⁹ q̃ mũ aperire ipse dignat⁹
q̃m dictũ sit. adhuc modicũ & mundus me iã ñ uidet. uos aũ uidetis me.
Verũ ē q̃dem qd̃ p⁹ paululũ etiã corp⁹ suũ inq̃ eũ potant. Impii uidere
oculis eq̃ fuerat subt̃ectur⁹. q̃ndo q̃dẽ p⁹ resurrectionẽ nemo eũ uidit. Illoq.
S; quo dictũ ē testamt⁹ anglis. sic uenient quẽ admodũ uidistis eũ euntẽ
in celũ. nec aliud credim⁹ quã illũ in eodẽ corpore adiudicũ uiuq. Imor
tuq. eẽ uenturũ. p̃ culdubio tẽ eũ uidebit mund⁹ q̃ nomine significatis
a regno eⁿ alieni. Ac p hoc longe melⁿ intelligũ illud iã temp⁹ significare
uoluisse in eo qd̃ ait. adhuc modicũ. Imundus me iã ñ uidet q̃ndo in fine
seli auferet̃ ab oculis dapnatq. ut illi eũ de cetero uideant apd̃ q̃s diligen
tes eũ fac̃ pat̃ atq; ipse mansionẽ. Modicũ aũ dic̃. q̃a Iid qd̃ plurũ uidet̃
hominib⁹ breuissimũ ante oculos di ē. De hoc q̃ppe modico iste ipse iohs
euangelia. filioli inq̃t nouissima hora ē. Neq̃s porro existimet patrẽ tan
tũm Iiliũ sine spũ sc̃o apd̃ dilectores suos facere mansionẽ. recolat qd̃
superⁿ de spũ sc̃o dictũ ē. quẽ mundus ñ potẽ accipe q̃a ñ uidet eũ nec
scit eũ. uos aũ cognoscetis eũ q̃a apd̃ uos manebit. Iinuob erit. Ecce fac̃
inscis cũ patre & filio sc̃s etiã spc̃ mansionẽ. ut⁹ utiq; tã q̃ ds in tẽplo suo.
Ds trinitas pat̃ Iiliⁿ & spc̃ sc̃s uenium adnos du uenim⁹ ad eos. uenium
sub ueniendo. uenim⁹ obediendo. uenium illuminando. uenim⁹ intu
endo. uenium implendo. uenim⁹ capiendo. ut sit nob eq̃ ñ extraria
uisio s; intina. Iinnob ñ transitoria mansio s; eẽna. Sic mundo ñ se
filⁿ manifestat. Mund⁹ enⁿ ē dict⁹ hoc loco deq̃b⁹ ẽtinuo subiunẽ atq;
ait. q̃ ñ diligit me. sermones meos ñ seruat. Hii s q̃ patrẽ Ispm sẽm
ñ quã uident. filiũ aũ ñ ut beatificentur s; ut iudicentur admodũ
uident. nec ipsũ in forma di ubi ē cũ patre Ispũ sc̃o part̃ in uisibilis
s; in forma hominis ubi ēẽ in mundo uoluit paciendo ẽtẽptibilis.
iudicando ẽtribilis. Qd̃ ũ adiunẽ. Isermonẽ quẽ audistis ñ ē mis. s;
eⁿ q̃ misit me patris. ñ mirem⁹ ñ paueam⁹. ñ est minor patre. s; ñ est
ñ a patre. ñ ē impar ipso. s; ñ ē a semet ipso. Neq; enⁿ mirit⁹ ē dicendo.
q̃ ñ diligit me sermones meos ñ seruat. Ecce suos dic̃ eẽ sermones.
Hũ q̃d s ē ipse ẽtrari ubi rurs⁹ dic̃. & sermonẽ quẽ audistis ñ ē mis. dic̃
q̃a sc̃dm hominẽ ñ est suus. Et fortasse ppt̃ aliquã distinctionẽ ubi
suos dic̃ pluralit̃ dic̃. hoc ē sermones. ubi aut̃ sermonẽ hoc ē uerbũ
ñ suũ dic̃ eẽ s; patris. se ipsũ intelligi uoluit. In ꝓncipio enⁿ uerbũ
& uerbũ apd̃ dm̃. Iids ũbũ. ñ utiq; suũ s; pat̃is ē uerbũ. q̃m nec sua
imago s; pat̃is ē. nec suus filⁿ idẽ ipse s; patris. Recte ḡ auctori tri
buit q̃ quid fac̃ equalis. aq̃ habet hoc ipsũ qd̃ illi ē indifferent̃ e
qualis. Sermo lxx vii. de eo qd̃ seq̃t̃ hęc locut⁹ sũ uob apd̃ uos ma
nens. usq; ad id pacẽ meã do uob. ñ q̃m mundus dat ego do uobis.